

Dėkojame Jums už viską viską, MAMYTĖS! Mes gyvename, nes turime Jus!

Mamos jausmai – mamiški, kasdieniai, ir.., sunkiai paaiškinami bei suprantami protu ar logika, nes jie iš besąlygiškos, savaiminės meilės savo vaikui. Tikiu, kad mama vis nori apgaubti gerumu. Ir tik laikui bėgant, suprantu ir paskui jau ir žinau, kad ji – tas žmogus, kuriai mes visada rūpime ir rūpėsime.

O kaip gi jaučiasi pati mama? Mama apie tai nepasakoja. Visada ji mums atsako, kad “viskas man gerai...”. O juk ji dažnai verkė (gal ir verkia) dėl mūsų... Ir ne tik dėl to, kad jautriai išgyveno visus mūsų nepasisekimus, liūdesį ar skausmą. Ji verkė dėl mūsų ir iš laimės: kai sužinojo, kad laukiasi, kai pirmą kartą mus pamatė ir apkabino, kai džiaugėsi dėl mūsų augimo ir pasisekimų.

Ji nešiojo (ir vis nešioja) mus žymiai ilgiau, nei devynis mėnesius... Ji rūpinasi mumis ir pergyvena dėl mūsų.., visada taip, dabar. Turbūt yra taip, kad ji jautėsi gerai tik tada, kai žinojo, kad jos vaikas sveikas, sotus ir laimingas.

Ji dažnai nemiegojo dėl mūsų... Nuo pat pirmųjų dienų: kai savo verksmu ją žadindavome naktį, kai sirgome... Arba – kai iš šokių, vėlai grįždavome namo, ar kai mus užgriūdavo nesėkmės. Mamoms dažnai nesimiega...

Kartais ji nekęsdavo savęs už tai, kad neapgalvotai pasielgdavo su savo vaikais... Ji labai norėjo būti gera mama, bet ne visada žinojo – kaip. Todėl – neteiskime, atleiskime jai, juk ji klydo iš silpnumo ir pritrūkusi jėgų su mumis...

Būti mama – tai verkti ir šypsotis kartu, iškentėti skausmą ir šalia to dar ir pavargti, stengtis, nors gal ir ne visada, ir ne viskas gaunasi gerai. Ir nežiūrint į tai, būnant mama – tai ir džiaugtis kartu su mumis, kuriuos turi. Taip, mama džiaugiasi mumis, nes esame jos, džiaugiasi gyvenimu, nes esame jos vaikai.

Apkabinkime savo mamas, pabandykime kaip nors išreikšti joms padėką... Tai jos prisimins, kai po rūpesčių dienos atsiguls miegoti... Galbūt mes galime joms dar ir kitaip atsidėkoti – būdami gerais vaikais...

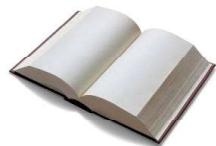
**“Aš esu kelias,
tiesa ir gyvenimas, –
sako Viešpats. –
Niekas nenueina
pas Tėvą kitaip,
kaip tik per mane.”**

Jn 14, 6

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 6, 1–7; Ps 32, 1–2. 4–5. 18–19; 1 Pt 2, 4–9

Psalms atliepas

Telydi mus, Viešpatie, Tavo ištikimoji meilė,
nes į Tave nuolat mes žvelgiame.

Evangelija pagal Joną (14, 1–12)

Anuo metu Jėzus kalbėjo savo mokiniams: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys! Tikite Dievą – tikėkite ir mane! Mano Tėvo namuose daug buveinių. Jeigu taip nebūtų, argi būčiau pasakęs: „Einu jums vietos paruošti!“ Kai nuėjęs paruošiu, vėl sugrįšiu ir jus pas save pasiimsiu, kad jūs būtumėte ten, kur ir aš. Kur aš einu, jūs žinote kelią“. Tomas jam sako: „Viešpatie, mes nežinome, kur tu eini, tai kaipgi žinosime kelią?“ Jėzus jam sako: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenueina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane. Jeigu pažinote mane, tai pažinsite ir mano Tėvą. Jau dabar jį pažįstate ir esate matę“. Pilypas jam sako: „Viešpatie, parodyk Tėvą, ir bus mums gana“. Jėzus taria: „Jau tiek laiko esu su jumis, ir tu, Pilypai, vis dar manęs nepažįsti! Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą! Tad kaip tu gali sakyti: „Parodyk mums Tėvą?“ Nejuo tu netiki, kad aš esu Tėve ir Tėvas yra manyje?! Žodžius, kuriuos jums kalbu, ne iš savęs kalbu. Manyje esantis Tėvas daro savuosius darbus. Tikėkite manimi, kad aš esu Tėve ir Tėvas manyje. Tikėkite bent dėl pačių darbų! Iš tiesų, iš tiesų sakau jums: kas mane tiki, darys darbus, kuriuos aš darau, ir dar už juos didesnius, nes aš keliauju pas Tėvą.“

Evangelijos komentaras:

„Mano Tėvo namuose yra daug buveinių...“ Pirmasis įvaizdis, kurį sutinkame šioje Evangelijoje, yra namai. Tai pagrindinė gyvenimo vieta, kur yra saugu, šilta ir gera. Tai žmogaus ir šeimos gyvenimo vieta – kas mums brangu ir artima. Namų prisiminimas guodžia mus, ir Jėzus su tokia pat paguoda tarsi padrąsina: „Tegul neišsigąsta jūsų širdys!“ Namai – tai užuovėja, kur atrandamas gėris... Gal vieta, kur pasijuntama „Čia kaip Danguje“, kur yra Meilė – Dievas, kuris neišsivaizduoja savo gyvenimo be mūsų. Meilė susijusi su daugybe savitumų, tačiau pats svarbiausias iš jų – tai būti drauge su tuo, kurį myli. Visa Jėzaus kalba apie namus reiškia viena: pats Dievas (kaip tėtis ar mama) sako kiekvienam savo vaikui, kad Jo Širdis yra ten, kur esame mes. Net ir tada... kai mes nesame su Juo.

Antra, ką sutinkame Evangelijoje, tai faktai apie Jėzaus ir Dievo Tėvo gyvenimą bendrume. Panašiai kaip šeimoje, namuose. „Iš kur žinosime kelią?“ – teiraujasi Tomas, sužavėtas Jėzaus pažado būti amžinai drauge ir nerimaudamas, kad gali praleisti kažką ar nesuprasti. „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas“, – atsako jam Jėzus. Pilypas toliau išgirdęs Jo kalbą, sako: „Parodyk Tėvą ir bus mums gana“. Ir Jėzus aiškina...

Kad suprastume dar ir Jėzaus paaiškinimą, reikėtų turėti galvoje santykius, kuriuose yra draugystė, pasitikėjimas, tvirtas ryšys, bendras gyvenimas. Jėzaus pasakyme: „Kas yra matęs mane, yra matęs Tėvą“, tiesiog atrandame faktą, kad Jėzus turi labai gerą užnugarį – būtent Tėvą. Ir šis užnugaris pasireiškia visame Jėzaus asmenyje, Jo kalbėjime, darbuose, visame Jo gyvenime. Palyginimui galime prisiminti savo turimus užnugarius. Kol esame ar buvome vaikai – turėjome tėvus kaip saugumo, pilnavertiško gyvenimo užnugarius. Vėliau, paūgėjus, įgauname dar daugiau užnugarių – kitus žmones, draugus. Dar vėliau – autoritetus, ar savo principus, gyvenimo patirtį, kuo pasitikime, kuo vadovaujamės. Ir visais atvejais, mes nesijaučiame vieni, nes turime palaikymą, tvirtumą, saugumą, nes turime tiesiog užnugarį. Matydami žmogų, galime atrasti, suprasti jo užnugarį. Tai, kas daro didžiausią įtaką to žmogaus gyvenimui.

Labai verta šiandien pamąstyti apie save ir koks esu ar būčiau, jei turėčiau užnugarį – Dievą. Jei priimčiau Jį į savo gyvenimo namus, arba aš pats apsigyvenčiau Jo buveinėje? Kokie mano užnugario pasirinkimai? Visi Dangaus gyventojai turi užnugarį...

Ir tikrai, pastebime žmones (krikščionis), kurie yra saviti, tarsi turintys didelį užnugarį.

Auklėjimas

Dažnas turime vaikystės nuoskaudų, kaltiname tėvus ir jų auklėjimą. Bet ar susimąstome, kodėl tėvai auklėja savo vaikus vienaip ar kitaip? Kodėl vienoje šeimoje išauga skirtingi vaikai? Kas apskritai vaikus paveikia – tėvų asmeninis pavyzdys ar auklėjimas? Ir kodėl, net jei suaugę puikiai suprantame tėvų auklėjimo klaidas, kartais jas pakartojame, auklėdami savo vaikus?

Ši tema, pasirodo, labai plati ir ne tokia paprasta, kaip gali pasirodyti iš pirmo žvilgsnio. Auklėjimas veikia skirtingai žmonės ir todėl, kad visi auklėjamieji ir auklėtojai yra skirtingi, ir todėl, kad auklėjimo kryptys bei sistemos skirtingos. Be to, teigiama, kad ir auklėjimas, ir perauklėjimas vyksta nuolat – visi visus auklėja: tėvai vaikus, vaikai tėvus, vyrai žmonas, žmonos vyrus, mokytojai mokinius, draugai draugus ir t.t..

Bet pirmiausiai išsiaiškinkime, kaip apibrėžiamas auklėjimas. Auklėjimas yra kryptingas poveikis į asmenybės vystymąsi; tai ugdymas, formuojantis tam tikrus bruožus ir sistemingai keičiantis auklėjamojo elgesį. Auklėjant formuojami arba keičiami: gyvenimo matymas, gyvenimo vertybės ir taisyklės, taip pat elgesio manieros, įgūdžiai ir įpročiai.

Neretai auklėjime perauklėjimas išskiriamas kaip atskiras procesas. Perauklėjimas skiriasi tuo, kad auklėjimas yra pradinis procesas, o perauklėjimas – jau kažkokiu būdu išauklėtos asmenybės tam tikrų bruožų performavimas. Be to, auklėjimo būdai yra įvairūs: tradicinis, laisvas, vyriškas ir moteriškas, vaikų ir suaugusiųjų auklėjimas ir t.t.. Žinoma, visi jie turi skirtingą poveikį.

Pavyzdžiui, tradicinis auklėjimas yra toks, koks yra priimtas tam tikroje visuomenėje. Jei pažiūrėsime į Vakarų pasaulio visuomenės uždavinius, tai per pastaruosius kelis šimtmečius susiklostė tokios tradicijos, kad suaugę turi atlikti viską, ką privalo vaikų atžvilgiu. Svarbiausias sėkmingo auklėjimo kriterijus – kad suaugusiems dėl auklėjimo nebūtų jokių pretenzijų. Ką jaučia vaikas, ne taip svarbu (pagrindinis auklėjimo siekis – besąlygiškas paklusnumas), svarbiausia, kad suaugę atliktų viską, kas pridera pagal susiklosčiusias tradicijas.

Visai kitoks laisvas auklėjimas – jame daugiau sąmoningumo, humaniškumo ir pagarbos vaikui. Tokiu auklėjimu siekiama lavinti vaiko savarankiškumą ir ugdyti pasirinkimo laisvę. Išskirtinis bruožas – auklėjime nenaudojama prievarta. Pagrindinės laisvo auklėjimo idėjos yra šios:

– vaikai gimsta laisvi ir pagrindinė suaugusiųjų užduotis – auklėjant vaiką be prievartos, išsaugoti jo laisvę;

– jei vaikui sukuriama palankios sąlygos, jis patys linksta į tai, kas gera;

– vaikas neturi jausti pažeminimo, vertimo kažką daryti ir prievartos;

– išlaisvinti vaiką nuo to, ko jam nereikia;

– gyvenimo kelio pasirinkimas – prigimtinė auklėjamojo teisė.

Teigiama, kad ir vienas, ir kitas būdas turi ir privalumų, ir trūkumų: kad tradicinis auklėjimas yra pernelyg varžantis asmenybę, konservatyvus ir nekūrybingas. O štai laisvas auklėjimas, nors ir skaitomas didžiuliu progresyviu žingsniu į priekį, neišugdo tam tikrų elgesio šablonų ir paklusnumo, kuris vis dar pageidautinas visuomenėje. Todėl dėl šių auklėjimo kryptių vyksta daugiausia diskusijų.

Be šių pagrindinių kryptių yra ir vyriškas bei moteriškas auklėjimas. Keista, kad jie taip skiriasi! Taigi, vaikas patiria ir artimiausių žmonių auklėjimo skirtumus. Pavyzdžiui, moteriai svarbus pats gyvenimo procesas: kad vaikas būtų pamaitintas, aprengtas, tvarkingas ir mylimas. Vyras, atvirkščiai, visuomet orientuotas į konkretų auklėjimo rezultatą: jis siekia, kad vaikas turėtų tokias savybes, kokias jis užsibrėžė išugdyti.. Ir dar daug įdomių vyriško ir moteriško auklėjimo skirtumų ypatumų, apie kuriuos plačiau – sekantį kartą.

Bus daugiau.

Mamos diena

Šiandien – MAMOS diena. Šią dieną būname su savo mamomis, jas sveikindami, jas laimindami ir už jas dėkodami Dievui. Kaip visuomet, joms priminkime, pasakydami: “Mama, man viskas gerai. Aš džiaugiuosi.”

Eucharistijos šventimo metu visi kartu Dievui dėkojame, pasidžiaugdami, už savas ir visas mamas, esančias rūpestyje dėl mūsų.

MAMOS PALAIMINIMAS

Dieve, sukurdamas visa, kas yra, savo kūrybos grožyje Tu sukūrei žmogų pagal savo panašumą; kaip vyrą ir moterį sukūrei juos. Dėkojame Tau ir grožimės Tavo kūrybos grožiu!

Dieve, norėdamas auginti visa, kas sukurta ir yra gera, Tu pakviete ir žmogų būti bendradarbiu – kurti, gimdyti, mylėti ir rūpintis. Tavąją kūrybą nuostabiai ir paslaptingai išreiškia žmonės – tėtis ir mama. Dėkojame Tau už juos tokius!

Dieve, Tu esi matomas, pajuntamas, išgirstamas, paliečiamas. Visa tai mes patiriame pirmiausia per mamą ir tėtį, kuriuos Tu mums dovanoji, ir kuriems mes esame dovana. Tėvai mums yra Tavo paveikslas, Tavo rankos ir širdis. Atsiprašome, kad tai pamirštame!

Dieve, šiandien džiaugdamiesi savo tėveliais, ypatingai savo mama, turime prašymą: palaimink mano mamą! Palaimink kiekvieną mamą, močiutę, kiekvieną moterį! Tikiu, Tu visada jas laimini, Tu visada esi palaiminime jų ir kiekvieno kito. Šiandien, prašau, leisk ir man būti jas laiminančiu, kartu su Tavimi, kuris gyveni ir viešpatauji per amžius. Amen.

Gegužinės pamaldos

Pradėjome gegužės mėnesį, kuris yra skiriamas Švč. M. Marijos garbei.

Šlienavos bažnyčioje gegužinės pamaldas švenčiame paprastomis dienomis po 18 val. Eucharistijos šventimo, o sekmadieniais prieš 9 val. Eucharistijos šventimą – 8.30 val.

Pirmos Komunijos ir Sutvirtinimo sakramentų šventimas

Baigėme su šeimomis pasiruošimą vaikų pirmajai Komunijai ir su jaunimu Sutvirtinimo sakramentui. Laukia šventimas šių krikščioniško gyvenimo ir tikėjimo įvykių. Juos suplanavome:

Komunijos šventės: gegužės 23 d. (Šlienavos bažnyčioje), gegužės 24 d. (Šlienavos bažnyčioje), gegužės 31 d. (Viršužiglio bažnyčioje), birželio 14 d. (Šlienavos bažnyčioje).

Sutvirtinimo šventė: birželio 26 d. (Šlienavos bažnyčioje).

Planuokimės visi kartu švęsti!

Dėkojame visiems žmonėms, kurie rūpinatės, remiate, darbuojatės dėl mūsų visų! Kiekvienas mes stengiamės, dirbame ir auginame tai, kas mums padeda gyventi vienuje ir bendrumė!

Dėkojame visiems dirbantiems žmonėms bei paskiriantiems mūsų bažnyčioms savo 1,2 % GPM.

Ačiū Jums už paramą ir tokiu būdu!

Balandžio mėn. mirusieji

Šlienavos Bažnyčioje:

1. Dalia Keblaitytė, 80 metų, gyvenusi Kazlų Rūdoje.
2. Rytis Gūžys, 36 metų, gyvenęs Šlienavoje.
3. Izidorius Šimkus, 97 metų, gyvenęs Šiauliu r.
4. Živilė Ramoškienė, 64 metų, gyvenusi Gervėnupyje.
5. Janina Pilvelienė, 71 metų, gyvenusi Šlienavoje.
6. Otilija Stankevičienė, 49 metų, gyvenusi Airioje.

Šlienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.